

[Oluf Pedersen.]

Hansen: ja, men vi har ikke villet tage ansvaret for de love, man har lavet. Nej, selvfølgelig ikke. Vi har påpeget, hvad vi ville, og hvis de andre lavede noget, som vi mente var galt, kunne man selvfølgelig ikke regne med vor tilslutning. Det ville da have været det rene pip, hvis vi gik med til de dårlige love, de andre lavede, når vi selv havde påvist, hvordan tingene skulle klares.

Så siger det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at vi bl. a. har stillet forslag om 100 mill. kr. grundskyld, hvad kan det forslå? 100 mill. kr. grundskyld vil virke sådan, at det binder i realiteten det tyvedobbelte. Det vil sige, at en grundskyld på 100 mill. kr. har langt større virkning end alt det, man her har lavet sammen. Det var der mening i og retfærdighed i. (H. C. Hansen: Det var ikke det, jeg sagde!). Jo, det ærede medlem sagde, at det virkede... (H. C. Hansen: Nej, det var ikke det, jeg sagde!).

Formanden: Jeg henstiller, at der ikke diskuteres direkte.

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Så sagde det ærede medlem, at han ønskede retsforbundet reduceret. Det kan jeg godt forstå, men det ville vist blive dyrt for befolkningen.

Det ærede medlem hr. Øllgaard, der for et par dage siden gik ind for udpumpningen af Marshallpenge, at der skulle mere købekraft ud i befolkningen, og som i dag går ind for, at man skal foretage opslugning af denne købekraft, behøver jeg vist ikke at beskæftige mig mere med. Han har ikke ret meget begreb i al fald om pengeproblemer. Hvis han havde så meget begreb om pengeproblemer, som han skulle have, burde han ikke være ordfører for de to forslag, der jo strider mod hinanden. Jeg har været inde på, at der burde foretages en forbrugsbegrænsning, vel at mærke en begrænsning af den falske købekraft, ikke af den købekraft, som bliver skabt af arbejderne gennem deres arbejdsindsats. Det er forskellen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte om, at det forslag, vi her har stillet, var en demonstration. Ja, der var dog en mulighed for ophævelsen. Det viste sig, da formanden for socialdemokratiet sagde, at han for sit vedkommende godt ville være med til at afskaffe loven, hvis de andre ville være med. Det var det hele. Hvis det ærede socialdemokrati havde været frit stillet og ikke bundet, så havde denne lov været væk i dag.

Så sagde det ærede medlem hr. Poul Møller, at jeg havde sagt om efterårets bundne opsparing, at det betød væsentligt kun en ompostering. Det har jeg sagt, men det ærede medlem glemmer, at efterårets bundne opsparing omfattede 275 000, men det, man lavede i foråret, var en bunden opsparing, der skulle gå til bunds og yderligere omfatte 475 000, og så får den en helt anden karakter. Når det ærede medlem hr. Poul Møller ikke forstår mere af problemerne, må jeg sige: Hvad er meningen med det hele? Kan det ærede medlem ikke se den forskel, der er på, at 275 000 fik bunden opsparing i fjor, hvad der kun betød en ompostering, og at der kommer 475 000 flere med nu, hvor den bundne opsparing betyder, at de skal betale af deres arbejdsindkomst.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard blot dette, at han har enten ikke hørt, hvad jeg sagde, eller også har han givet falsk referat. Mere finder jeg ikke anledning til at sige til det ærede medlem.

I grundloven står der en bestemmelse om skatter til dækning af offentlige udgifter. Nu kan vi være uenige om skatternes art og omfang, men jeg kan ikke finde bestemmelser i grundloven, som fastsætter, at man kan tvinge borgerne til at spare op; jeg kan ikke se, at der er hjemmel i grundloven for bunden opsparing, hvis man da ikke går ud fra, at alt, hvad der ikke er forbudt, er tilladt. De lempelser, som de fire partier er enedes om, mildner selvfølgelig virkningerne, men for dem, der falder ind under loven, bliver den lige ondartet, det ændrer ikke lovens karakter. Den bundne opsparing bidrager ikke til statens økonomi, tværtimod. Den bundne opsparing er til skade for staten og samfundet. Den bundne opsparing er skadelig for helheden og byrdefuld for den enkelte. Regeringen taler i denne tid så meget om folkeafstemning. Hvis dette forslag om bunden opsparing kom ud til folkeafstemning, ville det blive forkastet. Hvis ikke de fire partier havde været snøret sammen, var der heller ikke blevet flertal for at beholde den her i tinget. Det er ikke med gode miner, ærede medlemmer her i tinget går imod at ophæve en lov, som man er enig om ikke har den ringeste begrundelse i dag. Jeg synes, vi burde have ophævet denne lov, ligesom vi ophævede loven om rejse skatten. Det burde vi have vedtaget enstemmigt. Det kunne jo være blevet vedtaget her, hvis socialdemokraterne ville have været med til at ophæve denne arbejdsfjendske lov. Jeg beklager, at det ikke blev tilfældet, men det er der jo ikke noget at gøre ved.